

Projekt

z dnia 22 stycznia 2025 r. zatwierdzony
przez

**UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ W MIĘDZYDROJACH**

z dnia 18 lutego 2025 r.

**w sprawie skargi na działalność Burmistrza Międzyzdrojów w związku z nałożeniem opłaty dodatkowej
za brak uiszczenia opłaty parkingowej w dniu 28 maja 2024 r.**

Na podstawie 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465, poz. 1572, poz. 1907, poz. 1940) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) Rada Miejska w Międzyzdrojach uchwała, co następuje:

§ 1. Uznaje się skargę na działalność Burmistrza Międzyzdrojów w związku z nałożeniem opłaty dodatkowej za brak uiszczenia opłaty parkingowej w dniu 28 maja 2024 r. za bezzasadną.

§ 2. Uzasadnienie rozstrzygnięcia stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Zobowiązuje się Przewodniczącą Rady Miejskiej w Międzyzdrojach do zawiadomienia wnoszącego skargę o sposobie jej załatwienia wraz z uzasadnieniem.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCA
RADY MIEJSKIEJ
Iwona Czyż
Iwona Czyż

Sylwia Jakubowska
INSPEKTOR
ds. obsługi Rady Miejskiej
Sylwia Jakubowska

Bez zastrzeżeń
pod względem prawnym
Ludwik Kołodziński
Ludwik Kołodziński
radca prawny

Uzasadnienie

W dniu 26 stycznia 2025 r. Wojewoda Zachodniopomorski przesłał do rozpatrzenia wg właściwości skargę na działalność Burmistrza Międzyzdrojów w związku z nałożeniem opłaty dodatkowej za brak uiszczenia opłaty parkingowej w dniu 28 maja 2024 r.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji przeanalizowała skargę na posiedzeniach w dniach 22.01.2025 r. i 18.02.2025 r. w siedzibie Urzędu Miejskiego przy Placu Ratuszowym 1 w Międzyzdrojach. Skarżąca mimo wysłanego zaproszenia do udziału w posiedzeniu Komisji, nie uczestniczyła w niej.

W skardze pojawia się zarzut obciążenia skarżącej opłatą dodatkową za brak uiszczenia opłaty za parkowanie pojazdu w Strefie Płatnego Parkowania, mimo informacji, że to nie ona kierowała pojazdem i przedłożeniu oświadczenia sprawcy zdarzenia, jak również zignorowanie przedstawionych dowodów.

Do opisanego w skardze zdarzenia doszło w dniu 28.05.2024 r. Postój pojazdu zaparkowanego w Strefie Płatnego Parkowania w Międzyzdrojach nie był opłacony. Zgodnie z zapisami Uchwały Rady Miejskiej w Międzyzdrojach Nr LXVIII/845/23 z dnia 28.11.2023 r. w sprawie ustalenia Strefy Płatnego Parkowania oraz ustalenia wysokości stawek i sposobu pobierania opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych – gminnych w granicach administracyjnych miasta Międzyzdroje (Dziennik Urzędowy Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 7 grudnia 2023 r., poz. 6587) kontroler SPP wystawił wezwanie do uiszczenia opłaty dodatkowej, wykonując jednocześnie dokumentację zdjęciową. Upomnienie nr SPP/U/2024/3318 zostało wysłane do właściciela pojazdu, którym okazała się spółka prawa handlowego (ING LEASE sp. z o.o.), która odebrała je dnia 03.07.2024 r.

Ww. spółka, wynajmująca pojazd osobie trzeciej, wskazała skarżącą jako osobę korzystającą z pojazdu w dniu 28 maja 2024 r. na podstawie umowy zawartej ze spółką.

W związku z brakiem wpłaty, wierzyciel ponownie wystawił upomnienie Nr SPP/U/2024/4112, wskazując skarżącą jako odbiorcę i przesłał je na jej adres. Dnia 29.08.2024 r. Poczta Polska zwróciła list z adnotacją – „ZWROT niedostateczny adres.” W związku z powyższym pracownik zajmujący się windykacją należności wystąpił z wnioskiem do Rejestru PESEL o sprawdzenie poprawności danych adresowych skarżącej. Po otrzymaniu w dniu 18.10.2024 r. informacji zwrotnej z rejestru PESEL okazało się, że pierwotnie otrzymany adres zobowiązanej był błędny. Po otrzymaniu nowych danych adresowych, dnia 30.10.2024 r. wystawiono upomnienie Nr SPP/U/2024/5468 na poprawny adres i skierowano je do zobowiązanej. Upomnienie zostało odebrane dnia 14.11.2024 r. przez męża skarżącej. Zatem zostało doręczone zgodnie z art. 37 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. o Prawo pocztowe.

W dniu 17.11.2024 roku na adres e-mail Urzędu wpłynęło oświadczenie skarżącej, w którym jako sprawcę zdarzenia wskazała ona swojego męża. W dniu 18.11.2024 r. pracownik Urzędu udzielił skarżącej informacji, że (w świetle orzecznictwa sądów administracyjnych) aby wiarygodnie wskazać innego użytkownika, w celu przeniesienia na niego upomnienia SPP/U/2024/5468 należy w oddzielnym oświadczeniu podać dane użytkownika: imię, nazwisko, adres zamieszkania oraz pesel.

Mąż skarżącej przesłał na adres e-mail Urzędu oświadczenie tego samego dnia, w którym przyznał, że to on kierował pojazdem. Oświadczenie to było nieczytelne i nie zawierało wszystkich powyżej wskazanych danych, potrzebnych do przeniesienia upomnienia.

Zgodnie z art. 63 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), który znajduje zastosowanie z uwagi na odesłanie sformułowane w art. 18 pkt 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2025 r. poz. 132), podanie (w tym żądania lub wyjaśnienia) wnosi się na piśmie, za pomocą telefaksu lub ustnie do protokołu. Przewiduje się także możliwość wnoszenia podań w Postaci elektronicznej – wyłącznie na adres do doręczeń elektronicznych lub za pośrednictwem konta w systemie teleinformatycznym organu administracji publicznej. Natomiast podania wniesione na adres poczty elektronicznej organu pozostawia się bez rozpoznania.

W myśl art. 63 § 2 i 3 k.p.a., podanie powinno zawierać co najmniej wskazanie osoby, od której pochodzi, jej adresu oraz żądania, a także powinno być podpisane przez wnoszącego podanie. Pismo można wnieść zarówno w formie papierowej, jak i elektronicznej. Zgodnie z ustawą z dnia 17 lutego 2005 o informatyzacji działalności

podmiotów realizujących zadania publicznego (Dz. U. z 2024 r. poz.1557 ze zm.), w przypadku formy elektronicznej wymagany jest podpis kwalifikowany, podpis zaufany lub osobisty.

W związku z powyższym przesyłana przez zainteresowanych korespondencja została uznana za niewystarczającą. Pomimo faktu, że przytoczone wyżej przepisy prawa pozwalały pozostawić skierowaną do urzędu korespondencję e-mail bez rozpoznania, w dniu 18.11.2024 r. pracownik Urzędu ponownie poinformował skarżącą o konieczności dosłania potrzebnych danych, informując jednocześnie, że jeśli wskazana przez skarżącą osoba kierująca pojazdem nie potwierdzi w/w faktu w wymaganej przepisami prawa formie, należności będą dochodzone od powódki. Zobowiązana w dniu 18.11.2024 r. ponownie przesłała oświadczenie swojego męża o niezmienionej treści (bez uzupełnienia danych) i w niezmienionej formie (niespełniającej ustawowych wymogów).

Należy przy tym wskazać, że na potwierdzeniu doręczenia upomnienia SPP/U/2024/5468 widnieje podpis męża zobowiązanej. Zatem upomnienie zostało odebrane przez osobę wskazaną jako sprawca wykroczenia. W związku powyższym, osoby te miały wiedzę o nałożonej opłacie i niezbędne dane by dobrowolnie dokonać wpłaty należności.

Dodatkowo w celu potwierdzenia wiarygodności oświadczenia wskazującego użytkownika pojazdu pracownik Urzędu próbował nawiązać kontakt telefoniczny ze wskazanym, jednak bez efektu.

Na etapie wystawienia upomnienia pracownik Urzędu Miejskiego wykazał zatem większą niż wymagana staranność w wyjaśnieniu sytuacji prawnej skarżącej. Warto przy tym nadmienić, że przepisy ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji ani kodeksu postępowania administracyjnego nie przewidują środka zaskarżenia, w postaci odwołania lub skargi na upomnienie. Zobowiązanemu przysługuje prawo dochodzenia swych racji oraz obrony swoich interesów, jednak dopiero na etapie postępowania egzekucyjnego.

W związku z tym, że do dnia 13.12.2024 r. upomnienie SPP/U/2024/5468 nie zostało opłacone, został wystawiony tytuł wykonawczy TW/2024/1298/RZ. Skarżąca, po otrzymaniu tytułu wykonawczego miała możliwość zgłoszenia w terminie 7 dni zarzutów do tytułu wykonawczego. Zgodnie z art. 33 § 1 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, zobowiązanemu przysługuje prawo wniesienia do wierzyciela, za pośrednictwem organu egzekucyjnego, zarzutu w sprawie egzekucji administracyjnej. Po otrzymaniu zarzutu w uzasadnionym przypadku wierzyciel ma możliwość wycofania tytułu wykonawczego z egzekucji. Skarżąca nie skorzystała z powyższej możliwości. W związku z powyższym organ egzekucyjny dokonał realizacji tytułu wykonawczego.

Zatem należy stwierdzić, że Burmistrz działał w granicach prawa i nie przekroczył swoich uprawnień, jak również nie doszło do niedopełnienia przez niego obowiązków.

Na podstawie powyższej argumentacji Komisja Skarg, Wniosków i Petycji uznała skargę za bezzasadną i rekomenduje zajęcie takiego stanowiska Radzie Miejskiej.